

Vážený pane poslanče,

obracíme se na Vás nejen jménem **nositelů autorských práv** zastoupených kolektivním správcem INTERGRAM, nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců zvukových a zvukově - obrazových záznamů, z.s., IČO: 00537772, se sídlem Klimentská 1207/10, Nové Město, 110 00 Praha (výkonných umělců – herců, zpěváků, hudebníků, tanečníků, dabérů, sólistů, členů orchestrů, sbormistrů, dirigentů, divadelních režisérů; a dále výrobců zvukových a zvukově obrazových záznamů), ale dovolujeme si Vás oslovit obecně jménem všech nositelů autorských práv (dále společně označených jako „**vlastníci autorských práv**“) v záležitosti projednání novely autorského zákona Poslaneckou sněmovnou ČR ve znění pozměňovacích návrhů Senátu ČR.

Úvodem připomínáme, že Senát navrhl pozměnit § 23 AZ a § 30a AZ.

A) § 23 AZ

Senát navrhuje toto znění § 23 AZ:

*Provozováním rozhlasového či televizního vysílání díla se rozumí zpřístupňování díla vysílaného rozhlasem či televizí pomocí přístroje technicky způsobilého k příjmu rozhlasového či televizního vysílání. Za provozování rozhlasového a televizního vysílání se podle § 18 odst. 3 nepovažuje zpřístupňování díla pacientům při poskytování zdravotních služeb ve zdravotnických zařízeních, **ani zpřístupňování díla ve veřejně přístupných provozovnách, u nichž však sdělování díla nemá hospodářský význam.***

K tomu ve stručnosti shrnujeme tyto výhrady:

- 1) **Ustanovení je koncipováno naprosto neznale.** Při projednávání v PS bylo dosaženo politického konsenzu, že se nebudou otevírat jiná ustanovení autorského zákona, z důvodu, že složitá ustanovení autorského zákona poslanci pozměňovacími návrhy již mnohokrát natolik neodborně novelizovali, že to způsobilo zahlcení soudů a enormní právní nejistotu u velkého okruhu uživatelů i nositelů práv. Tento scénář se nyní opakuje.
- 2) **Ustanovení je zmatečné,** protože není jasné, zda slova „u nichž však“ znamenají, že ve veřejně přístupných provozovnách podle zákonodárce nikdy nemá sdělování díla hospodářský význam, nebo zda nechtěl zákonodárce náhodou říct, že pouze tehdy, když nemá sdělování hospodářský význam, nejedná se o sdělování.
- 3) **Ustanovení je v rozporu s legislativními pravidly vlády,** neboť nezachovává jednotu terminologie autorského zákona (hospodářský prospěch, hospodářský význam), nezachovává všeobecně uznaný význam slov (viz spojení „u nichž však“ uvedeno výše), ani nerespektuje systematiku autorského zákona, protože zavádí výjimku z autorského práva v jiném dílu autorského zákona, než kde se katalog výjimek nachází.
- 4) **Ustanovení je v rozporu s právem Evropské unie.** Je totiž v rozporu s tzv. informační směrnici (2001/29/ES), která stanoví maximální rozsah výjimek, které mohou členské státy zavést. Pouhé kritérium hospodářského významu je nepodstatné. Navrhovatel argumentoval při předložení klamavě, když odkazoval na rozhodnutí SDEU del Corso (C-135/10), mj. z důvodu, že bylo soudem významně korigováno (C-117/15 Reha Training).
- 5) **Ustanovení je v rozporu s mezinárodním právem,** zejména revidovanou Úmluvou bernskou, Dohodou o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, Smlouvou WIPO o právu autorském a Smlouvou WIPO o výkonech výkonných umělců a o zvukových záznamech. Žádná ze smluv nedovoluje odůvodnit výjimku jen tím, že se jedná o nekomerční užití. Ze stejných důvodů je ustanovení nejspíš v rozporu i s ústavním pořádkem.
- 6) Předkladatel si vůbec neuvědomil, že navrhuje novelizovat jen § 23 (provozování z televize a rádia) a nikoli § 20 (provozování ze záznamu). Takže **pokud by hospodský pustil hostům hudbu z CD nosiče, musel by platit, ale pokud by jim pustil hudbu z rádia, platit by nemusel.** To je absurdní závěr.

- 7) Připomínáme, že poslední věta tohoto ustanovení vložena Senátem v roce 2015 (*Za provozování rozhlasového a televizního vysílání se podle § 18 odst. 3 nepovažuje zpřístupňování díla pacientům při poskytování zdravotních služeb ve zdravotnických zařízeních*) způsobila stovky soudních sporů, které se táhly a některé dodnes táhnou. Výsledkem je **zahlcená soudní soustava**, několik rozhodnutí Nejvyššího soudu o protiprávnosti tohoto ustanovení, jedno rozhodnutí Soudního dvora EU o rozporu tohoto ustanovení s právem EU (věc C-351/12, OSA proti Léčebným lázním Mariánské Lázně) a tedy i mezinárodní ostuda České republiky. V konečném důsledku musí uživatelé, kteří se spolehli na senátory, dopláct autorské odměny v sankčním dvojnásobku a s úrokem z prodlení, a to jen pro nekvalifikovanost pozměňovacího návrhu. **Titíž zákonodárci, kteří si stěžují na pomalou soudní soustavu, ji zahlcují v důsledku nekvalitní právní úpravy.** Stejný výsledek lze očekávat v případě přijetí návrhu – **uživatelé budou vést s nositeli práv dlouholeté soudní spory o to, zda má jejich užití hospodářský význam či ne.**

B) § 30a AZ

Senát navrhuje toto znění § 30a odst. 1 AZ:

(1) Do práva autorského nezasahuje

a) fyzická osoba, která pro svou osobní potřebu,

b) právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která pro svou vlastní vnitřní potřebu,

c) ten, kdo na objednávku pro osobní potřebu fyzické osoby,

d) ten, kdo na objednávku pro vlastní vnitřní potřebu právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby

zhotoví tiskovou rozmnoženinu díla na papír nebo podobný podklad fotografickou technikou nebo jiným postupem s podobnými účinky, s výjimkou případu, kdy jde o vydaný notový záznam díla hudebního či hudebně dramatického, jehož autor je znám, a v případech podle písmen c) a d) řádně a včas platí odměnu podle § 25.

Obdobné výhrady lze mít k návrhu § 30a AZ:

- 1) **Ustanovení je v rozporu s právem Evropské unie.** Informační směrnice výslovně zakazuje zavést výjimku z práva na rozmnožování u hudebnin. Není důležité, zda je autor znám (a komu je znám) či ne.
- 2) **Autor může být neznámý z mnoha příčin.** Autor se může rozhodnout pro vydání díla anonymně či pod pseudonymem, ale v takových případech za něj může udělit licenci vydavatel. Mezinárodní smlouvy ukládají chránit i taková díla!
- 3) **Je-li dílo osířelé, lze získat licenci prostřednictvím kolektivního správce,** není nutné zavádět výjimku ze zákona.
- 4) Navrhovatel si vůbec neuvědomil odkaz na § 25, a tedy, že zavedením této výjimky, **zavedl současně povinnost platby náhradních odměn (tzv. autorských „poplatků“) z hudebnin, které se dosud neplatily.** Paradoxně by se měly odměny vybírat jen pro autory, kteří jsou neznámí.

Vážený pane poslanče, s ohledem na výše uvedené si Vás jménem vlastníků autorských práv dovolujeme vyzvat, abyste jako projev úcty k soukromému vlastnictví nepodpořil návrh novely autorského zákona ve znění pozměňovacích návrhů Senátu ČR. Již nyní je zřejmé, že v případě přijetí takové normy, bude její následný výklad a aplikace v praxi obtížná a vnese další nejistotu do právních vztahů v České republice, a to v situaci, kdy z autorského zákona nebyly doposud odstraněny následky předchozích nekvalitních legislativních zásahů, které již právní jistotu značně narušily.

INTERGRAM